

φοροι δὲ πλοίαρχοι εἶχον ταξειδεύσει πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ μέχρι τῆς Ἀμερικῆς ἄνευ ὁδηγῶν, ὅπερ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Εὐρωπαίους ἔκαμεν οὐ σμικρὰν ἐντύπωσιν. Ἐὰ ἐπόμενα τρία ἀνέκδοτα τῶν γενναίων Σπετσιωτῶν ἠρανόσημεν ἐκ τῶν «Ναυτικῶν» τοῦ κ. Ἀναστασίου Ὁρλάνδου.

Σ. τ. Δ.

ΤΡΕΙΣ ΓΕΝΝΑΙΟΙ ΣΠΕΤΣΙΩΤΑΙ

Ὁ Νικόλαος Κατραμάδος κατέπλευσε μὲ τὸ καταδρομικὸν τοῦ πλοίου πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ὅλα τὰ παράλια τῆς Συρίας καὶ Ἀφρικῆς μέχρι τῶν στηλῶν τοῦ Ἡρακλέους καὶ αὐτοῦ τοῦ Μαρῶκου. Κατακτῆσας ἔρημὸν τινα νῆσον Ζέμπραν καλουμένην, καὶ κειμένην πλησίον τῆς ξηρᾶς τῆς Ἀφρικῆς πρὸ τοῦ στομίου τοῦ κόλπου τῆς Τύνιδος, εἶχεν ἀποκλείσει ὅλην τὴν ἀκτοπλοῖαν τῆς Ἀφρικῆς, ἀρπάζων τὰ ἐχθρικά πλοῖα καὶ ἀπὸ τῶν λιμένων. Ὁ βίος τοῦ γενναίου τούτου ἀνδρὸς, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ τύχη, εἶναι ἄξιος νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν τοῦ Jean Barth τῆς Γαλλίας.

*

Τῷ 1796, ὁ Βασίλειος Α. Γκίνης, ἐξαπατήσας τῶν Ἀγγλῶν ἀποκλειστικῶν τῆς Τουλῶν τὴν προσοχὴν, προσωρμίσθη ἐξ ἀνάγκης μὲ τὸ πλοῖόν του εἰς Γαλλικὸν τινα ὄρμον. Ἀγγλικὴ δὲ τις φρεγάτα, ἰδοῦσα τὸ πλοῖον καὶ μὴ δυναμένη ἔνεκα τῆς γαλήνης νὰ τὸ πλησιάσῃ, ἔπεμψε διὰ νυκτὸς κατ' αὐτοῦ πολλὰς λέμβους πλήρεις στρατιωτῶν, ἵνα τὸ κυριεύσῃ. Πραγματικῶς οἱ Ἀγγλοὶ ἐφορμήσαντες, ἐπέβησαν μὲν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἀλλ' ἰσχυρὰν ἀπαντήσαντες ἀντίστασιν, καθ' ἣν καὶ ναῦται καὶ ἀξιωματικοὶ τινες ἐφρονέθησαν, ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσι. Μετ' ὀλίγον ἐπανέλαβον τὴν προσβολὴν οἱ Ἀγγλοὶ διὰ τῶν λέμβων πάλιν, καὶ μετὰ μεγαλητέρας πεισμονῆς, ἀλλ' ἀπεσοθήθησαν καὶ αὐθις μὲ νέαν ζημίαν των. Ἐπειδὴ δὲ τὸ μέρος, ἐν ᾧ ἦν προσωρμισμένον τὸ πλοῖον, δὲν ἦτον ἰσχυρὸν, ὥστε νὰ προστατεύῃ τὸ πλοῖον ἀπὸ τοῦ μεγάλου πυρὸς τῆς φρεγάτας, ἧτις οὐδόλως ἀπομακρυνομένη, ἀνέμενον ἀρμόδιον πρὸς ἐπίθεσιν ἔνεμον, ὁ Γκίνης, συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ ἐκείσε σταθμεύοντος Γάλλου ἀξιωματικοῦ, ἔκκυσεν ἐκουσίως τὸ πλοῖόν του, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν παροργιζομένων Ἀγγλῶν, καὶ διευθύνθη εἰς τὰ Παρίσια. Ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις, θαυμάσασα τὴν γενναίωσιν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸν ἀποφασιστικὸν χαρακτῆρα, ὅστις διέκρινεν αὐτὸν, ἀντήμεψεν αὐτὸν γενναίως, χαρίσασα αὐτῷ ἐν τῶν ἐν τῷ λιμένι τῆς Μασσαλίας ὠραίων εὐρωπαϊκῶν πλοίων, ἐξ ἐκείνων, ἅτινα εἶχε δημεύσει, πλήρες φορτίον ζακχαρέων καὶ καφφέδων, καὶ ἀνέδειξεν αὐτὸν Ὑποπρόξενον τῆς Γαλλίας ἐν Σπέτσαις.

*

Ὁ Ἰωάννης Βούκουρης, προκειμένου νὰ ναυ-

λώσῃ τὸ πλοῖόν του ἐπωφελῶς ἐκ Βαρκελλόνης τῆς Ἰσπανίας διὰ τὴν Ἀμερικὴν, ἐπειδὴ οἱ ναυλωταὶ δὲν ἤθελον νὰ τὸν ναυλώσωσι διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι δὲν εἶχε καὶ δὲν ἤθελε νὰ συμπαράλαβῃ ὁδηγὸν Εὐρωπαϊόν, αὐτὸς ἐπιμένων νὰ τοῖς ἀποδείξῃ ὅτι δὲν εἶχεν ἀνάγκην ὁδηγοῦ, παρακατέθεσεν ὡς ἐγγύησιν ὅλα τὰ κεφάλαιά του, καὶ κατορθώσας τὴν ναύλωσιν τοῦ πλοίου του, ἐξετέλεσε τὸν διάπλουν του καὶ εὐτυχῶς καὶ ταχέως μὲ Ἰσπανοὺς ναύτας, μὴ παρακολουθησάντων αὐτὸν τῶν Σπετσιωτῶν ναυτῶν του, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὅτι δὲν ἤθελε νὰ λάβῃ ὁδηγόν· ἐπανελθὼν δ' ἐξ Ἀμερικῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ 1820 εἰς Βαρκελλόνην, καὶ διαλύσας τὸ ἐξ Ἰσπανῶν πλήρωμά του, ἀπεφάσισε καὶ ἔφερεν εἰς Σπέτσας τὸ πλοῖόν του (τὸ ὅποιον δὲν ἦτο καὶ μικρὸν) μετὰ μόνον τριῶν ἄλλων προσώπων, ἧτοι τοῦ ἀδελφοῦ του Δημητρίου, τοῦ ἐξαδέλφου του Νικολάου Βούκουρη, καὶ ἑνὸς Ἰσπανοῦ χωλοῦ μαγεῖρου, καὶ τοῖ κομιζῶν μεγάλα κέρδη εἰς μετρητὰ καὶ κριμέζον. Ὁ αὐτὸς πωλῆσας τὸ 1835 χροῖν συμφέροντος εἰς Κάδιξ τὰ τε πλοῖόν του καὶ δύο φορτία του, ἐπέστρεψεν ἐκεῖθεν εἰς Σπέτσας μετὰ δύο μόνον Σπετσιωτῶν ναυτῶν του ἐπὶ μικρᾶς τινοῦ ἰσπανικῆς λέμβου, ἣν ἐπὶ τούτῳ ἠγόρασεν εἰς Κάδιξ. Τὴν τόλμην του ταύτην ἡ τότε Ἑλλην. Κυβέρνησις ἐπήνεσε διὰ Β. Διατάγματος, ὡς ἐξῆς·

Ἄρ. Πρ. 13.

Δ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ ὑπολιμενάρχης Σπετσῶν

Πρὸς τὸν κ. Ἰωάνν. Γ. Βούκουρη, πλοίαρχον κτλ.

Δυνάμει Β. Διατάγματος ἀπὸ 4931 τοῦ λήξαντος ἀρτίως μηνὸς Δεκεμβρίου 1835, σπειδόμεν νὰ σὰς ἐκφράσωμεν, Κύριε, τὴν εὐχαρίστησιν τῆς Α. Μ. διὰ τὴν ὁποίαν ἐδείξατε κατὰ τὴν ἀπὸ Ἰσπανίας εἰς Ἑλλάδα ἐντὸς μικρᾶς λέμβου ἐπιστροφὴν σας, ἐμπειρίαν περὶ τὰ ναυτικὰ καὶ τόλμην.

Ταύτην δὲ τὴν Ὑψηλὴν τῆς Α. Μ. εὐχαρίστησιν μετοχγεύομεν κατὰ συνέπειαν προσκλήσεως τοῦ Κεντρικοῦ Λιμενάρχου Ὑδρας ὑπ' ἀριθ. 2,109, ἐκδοθείσης δυνάμει Διατάγης τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτ. Β. Γραμμῆς τῆς Ἐπικρατείας, ὑπ' ἀριθ. 11,040, τοῦ 1835.

Τῆ δ' Ἰανουαρίου 1835.

(Γ. Σ.)

Ὁ ὑπολιμενάρχης

Γ. ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ γενναῖος καὶ φιλόπατρις Ἰωάννης Βούκουρης ἐδωρήσατο εἰς τὸ ἔθνος ἐπὶ Καποδιστρίου καὶ τὰς ὑπὲρ πατρίδος χρηματικὰς θυσίας του, ἐκ δρ. 60,000, κατὰ τὸ εἰς χεῖρας τῆς οἰκογενείας του ἐπίσημον εὐχαριστήριον τοῦ Κυβερνήτου.

Ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι ὑπάρχουσι 240 ὀστά. Ἡ ἀνθρωπίνη καρδιά ἔχει 92,160 παλμῶν καθ' ἑκάστην.